

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR)

Motpart: Comune di Quartu S. Elena

Domslut

Unionsrätten och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, genom vilken en bestämmelse i det direktivet införlivas, men vars ikraftträdande är beroende av att nya nationella bestämmelser först antas, om nämnda ikraftträdande sker efter det att den i direktivet fastställda fristen för införlivande har löpt ut.

Artikel 15.1 i direktiv 2008/98 jämförd med artiklarna 4 och 13 i samma direktiv ska tolkas på så sätt att den inte utgör något hinder för nationell lagstiftning i vilken det inte föreskrivs någon möjlighet för en ursprunglig avfallsproducent eller innehavare av avfall att själv ombesörja bortskaffandet av avfallet och därigenom befrias från skyldigheten att betala den kommunala avgiften för bortskaffande av avfall, förutsatt att nämnda lagstiftning är förenlig med proportionalitetsprincipen.

(¹) EUT C 377, 21.12.2013.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2014 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Bruxelles – Belgien) – Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-la-Neuve mot Moussa Abdida

(Mål C-562/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 19.2 och 47 — Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Person som uppfyller kraven för att betecknas som alternativt skyddsbehövande — Artikel 15 b — Tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av en sökande i ursprungslandet — Artikel 3 — Förmånligare bestämmelser — Sökande som lider av en allvarlig sjukdom — Avsaknad av adekvat behandling i ursprungslandet — Direktiv 2008/115/EG — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Artikel 13 — Domstolsprövning med suspensiv verkan — Artikel 14 — Garantier i avvaktan på återvändande — Grundläggande existensvillkor)

(2015/C 065/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-la-Neuve

Motpart: Moussa Abdida

Domslut

Artiklarna 5 och 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, i förening med artiklarna 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt artikel 14.1 b i samma direktiv ska tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning

— i vilken det inte föreskrivs att ett rättsmedel mot ett beslut att ålägga en tredjelandsmedborgare som lider av en allvarlig sjukdom att lämna en medlemsstats territorium ska ha suspensiv verkan, när verkställigheten av detta beslut kan medföra att tredjelandsmedborgaren utsätts för en allvarlig risk för att hans eller hennes hälsotillstånd allvarligt och oåterkalleligt försämras, och

- i vilken det inte föreskrivs att medlemsstaten, under den period då medlemsstaten är skyldig att skjuta upp avlägsnandet av en sådan tredjelandsmedborgare till följd av att han eller hon har anlitat nämnda rättsmedel, i största möjliga utsträckning ska tillgodose nämnda tredjelandsmedborgares grundläggande behov i syfte att säkerställa att akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar verkligen kan tillhandahållas.

⁽¹⁾ EUT C 9, 11.1.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 december 2014 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mot Data Medical Service srl

(Mål C-568/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50/EEG — Artiklarna 1 c och 37 — Direktiv 2004/18/EG — Artiklarna 1.8 första stycket och 55 — Begreppen "tjänsteleverantör" och "ekonomisk aktör" — Offentligt universitetssjukhus — Inrättning som är en juridisk person och har företags- och organisationsautonomi — Huvudsakligen icke vinstdrivande verksamhet — Institutionellt syfte att tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster — Möjlighet att tillhandahålla motsvarande tjänster på marknaden — Rätt att delta i ett upphandlingsförfarande)

(2015/C 065/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Motpart: Data Medical Service srl

Domslut

- 1) Artikel 1 c i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter ett offentligt sjukhus, som det i det nationella målet, från att delta i offentliga upphandlingsförfaranden på den grunden att det utgör ett offentligt ekonomiskt organ, om och i den utsträckning sjukhuset får verka på marknaden i enlighet med sina institutionella och stadgeenliga syften.
- 2) Bestämmelserna i direktiv 92/50, och särskilt de allmänna principerna om fri konkurrens, icke-diskriminering och proportionalitet, vilka utgör grunden för direktivet, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som gör det möjligt för ett i ett upphandlingsförfarande deltagande offentligt sjukhus, som det i det nationella målet, att lämna ett anbud som det är omöjligt att konkurrera med, till följd den statliga finansiering som sjukhuset erhåller. Inom ramen för granskningen enligt artikel 37 i direktivet av huruvida ett anbud är orimligt lågt, får den upphandlande myndigheten emellertid beakta den omständigheten att en sådan inrättning erhåller statlig finansiering, mot bakgrund av möjligheten att förkasta anbudet.

⁽¹⁾ EUT C 52, 22.2.2014.